

जिघत्सा (vom desid. von घम्) f. Hunger H. 393. VJUTP. 38. विजिघत्स
frei von Hunger KĀND. UP. 8, 7, 1.

जिघत्सु (wie eben) adj. gefräßig; f. von Unholdinnen AV. 2, 14, 1. 8,
2, 20. hungrig AK. 3, 1, 20. H. 392.

जिघांसक (vom desid. von क्न्) adj. zu tödten begierig, — beabsichti-
gend ÇKDra.

जिघांसा (wie eben) f. das Verlangen —, die Absicht 1) zu schlagen, zu
tödten, zu erlegen: जिघांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते M. 11, 206. आ-
गमिष्यति मुद्यीवः सर्वेषां वो जिघांसया R. 5, 38, 48. 1, 70, 36. 2, 110, 24.
MBh. 3, 10763. 10766. 3, 7047. 7185. मृगं 13, 267. — R. 6, 73, 44. 82,
178. Suçr. 4, 117, 11. Raçh. 15, 19. Bālg. P. 3, 2, 23. — 2) zu Grunde
zu richten, zu zerstören: यज्ञं Bālg. P. 4, 19, 24.

जिघांसिन् (wie eben oder von जिघांसौ) adj. zu tödten beabsichtigend:
परस्परजिघांसिनी R. 6, 77, 27.

जिघांसिष्यम् (compar. zu जिघांसु) adj. sehr begierig zu tödten Wils.
(ंसि).

जिघांसु (vom desid. von क्न्) 1) adj. a) zu tödten, zu erlegen beabsich-
tigend: पुत्रम् — जिघांसुरकोत्रानायतना मृत्युक्तेवे Bālg. P. 7, 1, 41. 1,
17, 29. MBh. 1, 985. 3, 11385. R. 3, 31, 8. Kathās. 3, 38. आपदम् Daç. 1,
20. 2, 13. — b) begierig zu zerstören, zu Grunde zu richten: राष्ट्रं LĀTĪ.
4, 10, 3. सत्कार्यम् Suçr. 4, 71, 4. — 2) m. Feind H. 729.

जिघत्सा (vom desid. von यक्) f. das Verlangen —, die Absicht zu er-
greifen, zu fassen, zu packen: वरपाणिं GṚHJASAMĠR. 2, 38. प्रियकाण्डं
Raçh. 9, 46. धर्मराज्ञं MBh. 7, 794.

जिघत्सु (wie eben) adj. 1) zu ergreifen, zu fassen, zu packen beabsich-
tigend Çik. 16, 12, v. 1. शिशुश्चन्द्रं जिघत्सुरिव MBh. 4, 429. गह्वरस्येव प-
ततो जिघत्सोः पन्नगोतमम् 8, 2955. HARIV. 6463. — 2) zu rauben, zu ent-
ziehen beabsichtigend: प्रत्यमित्रश्रियं दीप्ताम् MBh. 2, 1952. — 3) zu
schöpfen beabsichtigend: जलं PAÑĀT. 188, 12. — 4) zu pflücken beab-
sichtigend: वारिजम् MBh. 1, 3873. — 5) zu erlernen beabsichtigend: ध-
नुर्वेदं MBh. 1, 5240.

जिघ्र (von घ्रा) adj. riechend P. 3, 1, 137. so v. a. wahrnehmend, erra-
thend: मनोजिघ्रः सपत्नीजनः SĀH. D. 45, 7.

जिङ्गिनी f. N. einer Pflanze (किङ्गिनी, किङ्गी, प्रमोदिनी, मुनिर्यासा)
BhĀVAPR. im ÇKDra. Suçr. 4, 138, 9.

जिङ्गी f. N. einer Pflanze, Rubia Munjista (मञ्जिष्ठा) Roçb., AK. 2,
4, 9. RATNAM. 28.

जिजीविषा (vom desid. von जीव्) f. das Verlangen am Leben zu blei-
ben: अद्भस्वैवं मया प्रोक्तं यदि ते ऽस्ति जिजीविषा MBh. 8, 1790.

जिजीविषु (wie eben) adj. zu leben —, am Leben zu bleiben wün-
schend: दीर्घमायुर्जिजीविषुः M. 4, 27, 78. MBh. 13, 5031. न जिजीविषुव-
त्किंचिन्न मुमुर्षुवदाचरन् 1, 4606. 12, 266. क एतान् ज्ञातु युध्येत लोके
ऽस्मिन्वै जिजीविषुः 7, 3051. 5, 4507. 7, 5547. M. 9, 316. HARIV. 4199. R.
4, 85, 7. Suçr. 2, 84, 11. 513, 2. Bālg. P. 1, 13, 23. 5, 18, 3. 26, 32.

जिज्ञापयिषु (vom desid. des caus. von ज्ञा) adj. an den Tag zu legen
begierig: स्वो जिज्ञापयिषू शक्तिम् BHATT. 9, 37.

जिज्ञासन (vom desid. von ज्ञा) n. das Verlangen kennen zu lernen,
das Prüfen Kathās. 5, 136.

जिज्ञासा (wie eben) f. der Wunsch zu erkennen, Untersuchung, Nach-
forschung, Prüfung P. 1, 3, 21, VĀRTT. 3. धर्मं GĀIM. 1, 1. ब्राह्मणस्य जि-
ज्ञासोत्पन्ना TATTVAS. 31. जिज्ञासेयं मया कृता MBh. 2, 1153. जिज्ञासार्थं तव
3, 17431. 13, 162. 1508. 1515. बलजिज्ञासयात्मनः R. 4, 8, 6. Hit. 72, 14.
जिज्ञासा तदपघातके द्वैतौ SĀMĠHJAK. 1. जिज्ञासो पौरुषे चक्रे HARIV. 1938.
R. 1, 30, 23. Suçr. 4, 43, 10. Hit. 20, 13. Kathās. 2, 38. AK. 3, 4, 33(38), 16.
Mit dem subj. compon. नागरकं Z. d. d. m. G. 7, 310, N. 1. जिज्ञासकम्
(sic) Ind. St. 2, 98.

जिज्ञासु (wie eben) adj. kennen: ulernen wünschend, untersuchend, nach-
forschend, prüfend MBh. 3, 1936. जिज्ञासुः क एषां श्रेष्ठभागिति 8, 1890.
धर्मम् Bālg. P. 4, 21, 20. वीर्यं तस्य MBh. 1, 8277. 5276. R. 1, 66, 18. RĀĠA-
TAR. 3, 161. 274. जिज्ञासुस्वामिकागतः MBh. 3, 17428. Kathās. 7, 97. 16.
38. योगस्य Bālg. 6, 44. पुत्रस्य बलस्य तव MBh. 14, 2386. तत्रं Bālg.
P. 2, 9, 35. 3, 7, 8.

जिज्ञास्थि (जिज्ञा? + अस्थि) im gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31 als
comp. mit versetzten Gliedern aufgeführt.

जिज्ञास्य (vom desid. von ज्ञा) adj. was man kennen zu lernen wün-
schen muss, zu untersuchen, zu erforschen: एतावेदं जिज्ञास्यं तद्वजि-
ज्ञामुनात्मनः Bālg. P. 2, 9, 35. अजिज्ञास्यत्वं WIND. SANCARA 93, ult.

जिज्ञु (1) adj. = जिज्ञासु R. 1, 9, 23. Bei GORR. eine andere Lesart.

जिज्ञु (von 1. जि) adj. am Ende eines comp. gewinnend, erwerbend.
besiegend P. 3, 2, 61. H. 10. संग्रामं N. 12, 57. युद्धं DRAUP. 9, 11. स्वर्जि-
त् M. 11, 74. स्वर्गं MBh. 7, 9518. In der Med. entgegenwirkend, ver-
treibend: रक्तपित्तं Suçr. 4, 185, 9. 187, 14. 193, 13. मधुरकासं 204, 17.
— Vgl. धनत्तं, अभिमातिं, अश्रुं, उग्रं, उर्वरां, ऋत्तं, कासं. गो-
ग्रामं, धनं, शत्रुं u. s. w.

जित 1) partic. s. u. जि. — 2) m. falsche Form für अजित (s. अजित
2, 2) im ÇKDra. und bei WILS.

जितकाशि m. nach NILAK. zu MBh. angeblich = दृढमुष्टि ÇKDra.

जितकाशिन् = जिताक्व H. 806; vgl. u. 1. काशिन्. Statt जितकाली
ist HARIV. 10170 wohl जितकाशी zu lesen.

जितनेमि (जित + नेमि) m. ein Stab aus dem Holze der Ficus reli-
giosa Lin. (der bei besonderen Gelübden getragen wird) H. 816.

जितमन्यु (जित + मन्यु) adj. der den Zorn überwunden hat; m. Bein.
Vishnu's H. ç. 70.

जितलोक (जित + लोक) adj. der den Himmel gewonnen hat: पितरः
eine best. Classe von Manen ÇAT. Br. 14, 7, 4, 33. fg.

जितवती (von जि) f. N. pr. einer Tochter Uçinara's (die Siegerin)
MBh. 1, 3940.

जितव्रत (जित + व्रत) m. N. pr. eines Sohnes des Havirdhāna
Bālg. P. 4, 24, 8.

जितशत्रु (जित + शत्रु) 1) adj. der seine Feinde besiegt hat. — 2) m.
N. pr. eines Buddha LALIT. ed. Calc. 3, 21. des Vaters Aḡita's, des
2ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇī, H. 36.

जितात्मन् (जित + आत्मन्) 1) adj. der sich selbst überwunden hat.
seiner selbst Herr geworden ist SUND. 3, 2. PAÑĀT. 131, 19. — 2) m. N. pr.
eines der Viçve Devās MBh. 13, 4356.

जितामित्र (जित + अमित्र) adj. der seine Feinde überwunden hat